

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXII.

УТОРАК 29. ЈУНА 1904.

Број 28.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на попа године	3
За стране земље на годину	9

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Грађанима града Београда

Сутра је 29. Јуни, дан рођења Његовог Величанства Краља Србије Петра I.

Српски ће народ прославити овај дан у пуној радости и на најдостојнији начин с најлепшим надама за своју народну будућност.

Суд београдске општине објављујући ову светковину грађанима града Београда, уверен је, да ће они и овом приликом многобројним присуствовањем благодарењу, кићењем домова заставама и у вече осветљењем видно засведочити своју љубав, оданост и поданичку верност према своме Краљу Његовом Величанству Петру I. и Његовом Дому.

Од суда београдске општине 28. Јуна 1904. год. АБр. 6288. Београд.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Рођендан Њ. В. Краља Петра I. — Данас на Краљев рођендан била је у Саборној Цркви свечана служба са благодарењем, коме су присуствовали Њ. В. Краљ са Престолонаследником и Краљевићем, дипломатски кор, Краљевска влада, општинско представништво и многобројно грађанство. После благодарења било је свечано примање у Двору по објављеном распореду.

Вратили се. — Председник општине београдске г. Коста Д. Главинић и кметови г.г. Михајлом Марјановићем и Вој. Милошевићем, вратили су се с пута, на коме су употребили

своје одсуство, обишавши Б. Пешту, Загреб и Фијуму ради разгledања и проучавања тамошњих општинских установа.

Испит у децјем забавишту палилулског краја. — Јуче је одржат годишњи испит у децјем забавишту за палилулски крај. Управитељка забавишта је г-ђица Емилија Јовановићева, која има поред себе помоћницу г-ђицу Радојку Петровићеву и приправницу г-ђицу Даринку Петровићеву. Испиту је присуствовао довољан број ћачких родитеља, а од стране општине кмет г. В. Милошевић, попут ово забавиште ужива општинску помоћ. Испит је испао врло добро, што се има приписати у слугу наставницама овога забавишта.

У овом забавишту са успехом су уведені Фребелови радови, које ученици забавишта врло лепо израђују.

Пажња грађанству. — Суд општине београдске опомиње грађанство, које становује у околини винограда и пољских усева, да не пушта своју пернату живину и стоку ван својих дворишта, јер она усевима велике штете наноси. По чл. 18. закона о чувању пољских имања слободно је сваком општинском пољаку убити свињу или живину, коју затекне на туђем усеву. Да се не би овакви случајеви дешавали, то Суд скреће пажњу грађанству, да се по овоме управља.

**РАД ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ НА
ПРОШИРЕЊУ ВОДОВОДА.**

III.

Мишљење г. Оскара Смрекера, инжињера из Манхайма

Многопоштованом Одбору општ. вароши Београда,

У години 1892. предати водовод општини београдској на употребу одговорио је до сада потпуно потребама вароши Београда и ако је за последња два лета била скоро достигнута граница у погледу потрошње воде, коју водовод може да дaje. Услед канализације, која се мисли да сагради, потреба за воду биће знатно већа и стога је време да се приступи решавању питања о проширењу водовода.

У тој цели је многопоштовани Одбор општински изабрао једну комисију, и она је у свом извештају од ^{18. Новембра} _{1. Децембра} 1903. г. израдила један исцрпан програм за проширење садањег водовода вароши Београда.

Комисија ми је дала тај програм на оцену и специјално у том смислу ми је стављен један низ питања, о којима ћу овде да изнесем своје мишљење.

Поједина питања гласе као што следује:

1. Да ли израђени програм за проширење водовода вароши Београда одговара приликама и да ли изгледа, да је довољно вођено рачуна у програму оверватном развићу?

2. Да ли је могуће целокупну количину воде од 14.000 куб. м. за дан, која је у програму предвиђена, добити из подземне воде у Макишу?

3. Да ли изгледа корисно, услед развића вароши Београда у последњим годинама, да се варош подели на две зоне у погледу снабдевања водом и да ли би било оправдано поставити границу тих зона на коту 115?

4. Да ли је се досадањи начин пречишћавања воде од гвожђа (филтрисање) показао као добар или да ли би требало, према до сада стеченим искуствима за у будуће, изабрати неки други систем (начин) за чишћење воде од гвожђа?

5. Да ли треба задржати, као и до сада, чишћење воде од гвожђа (филтрисање) у непосредној близини саме црпке или би умесније било, да се инсталација за филтрисање премести на оближњи вис тако, да пречишћена (филрисана) вода природним падом отиче у варош?

6. Да ли према досадањим искуствима у руковању (експлоатацији) водоводом треба, ради врло ситног песка у подземљу, задржати систем филтра у бунарима са покретним унутрашњим фил тром или да се предложи који други начин за конструкцију бунара?

7. На који начин да се изради генерални и детаљни пројекат за проширење водовода?

8. У каквом се стању налази постојећи водовод?

9. Да ли се водоводом рукује — управља рационално и економски?

10. Да ли се могу предложити корисне измене у погледу руковања водоводом?

11. Да ли би се спајање кућа са уличним цевима у будуће, ради што веће издржљивости противу рђе, требало да замени оловним цевима засићеним сумпором (geschwefelte Bleirohre)?

У следећим излагањима одговорено је на постављена питања у главноме оним редом, како су питања и постављена, али није се могло избећи, да су поједина питања и укупно претрешена.

Прелазећи на одговор са питањем 1., имам да истакнем, да је према програму предвиђено, да проширење водовода има да послужи за будућих 15 година.

Имајући у виду прираштај становника за последњих 12 година, рачунајући ту и војску и осуђенике, израчунато је да ће број становника по истеку следећих 15 година бити на 115.000 становника.

Противу ових начелних одредаба немам шта да приметим, што ће се ово проширење извршити тако, да ће оно да задовољи потребе за идућих 15 година, то је једна начелна поставка, која је важила и при извршењу првог постројења.

Као максимална потрошња воде предвиђена је у програму количина од 120, на дан и главу; у ствари изнела је максимална потрошња воде у години 1902. око 56, у години 1903. око 58, на дан и главу и то на основу количине воде, која је стварно исцрпљена. Узме ли се даље у обзир да је н. пр. у години 1903. максимална потрошња на дан и главу изнела у

Берлину . . .	80,
Шарлотенбургу .	71,
Лајпцигу . . .	73,
Визбадену . . .	95,
Манхайму . . .	86,

то би се могло рећи, ако се баш и климатске прилике Београда узму у обзир, да је цифра од 120, као обилато предвиђена.

С тога бих ја предложио да се при одређивању цифре за максималну потрошњу воде у неколико води рачуна и о количини воде, која се у опште налази на расположењу у Макишу, и према тој количини која се тамо налази, узети максималну потрошњу на дан и главу 100 до 120.

Предходним посматрањем долази се на питање 2., којег је одговор од врло велике важности по цео рад на проширењу водовода. Ја нисам у стању да, према овом оскудном материјалу прикупљеном из по све недовољних посматрања одговорим: која би се количина подземне воде могла добити у Макишу, и ја бих с тога предложио да се такође у програм стави и извршење предходних радова, који су неопходно потребни, да би се на ово питање могло одговорити.

На првом месту је за то потребно констатовати, какав је утицај приично-вало црпење воде на стање подземне воде у Макишу до сада.

За ову цељ није довољно посматрати само дејство појединих бунара, већ треба да се чине посматрања целокупног постројења, које служи за добијање воде, бушењем једног повећег низа бунара (рупа) за посматрање. И онда се може, према стању воде у тим бунарима, у којима се тај уплив опажа, лако закључити који су профили подземне воде до сада ангажовани и у ком се обиму простире експлоатисање; према тим подацима дају се лако и правилно извести предлози за проширење односно реконструкцију садањег добијања подземне воде као и за пројектовање других постројења.

Питање 3., што се тиче поделе на зоне за снабдевање вароши водом одговорићу само из посматрања локалних

прилика саме вароши. Према прописима ондашњег програма имало је да се рас простре снабдевање водом само на праву варош и према томе је и дно резервоара постављено на коту 145. Ова је висина, изгледа, довољна да целу варош из резервоара снабде водом са довољним притиском.

Међутим је се варош знатно проширила према Енглезовцу и околним висовима и ове делове, који ће се и у будуће насељавати, треба безусловно снабдити водом. За ове делове пак није довољна висина на којој се садањи резервоар налази и стога се препоручује, ову вишу партију скupити у једну засебну зону, за коју ће један други резервоар са једном другом котом да се предвиди — од прилике кота 175 до 176.

Граница између ове зоне за снабдевање водом може подесно да се постави на коту 115 м. Изгледа пак са свим дозвољено, за случај да локалне прилике изискују отступање, да се граница између зона може помаћи до на коту 120, пошто и до ове коте може са довољно притиска да доспе воде из резервоара; решавање овог питања у појединостима биће најбоље да се остави при изради генералног пројекта.

Оба питања 4. и 5. тичу се филтрисања (чишћења воде од гвожђа) воде, и то: питање 4. тиче се конструкције за филтар, а 5. тиче се диспозиције филтра.

Што се тиче конструкције филтра то треба имати на уму, поред сразмерно велике количине гвожђа, које се у подземној води у Макишу налази, да вентилација у цедилу (Riesler-y) буде што јача — интензивнија.

Овај захтев испуњавају цедила у оваком облику, како су до сада извршени потпуно, јер ни један други систем сличне врсте, у погледу попречног пресека тога цедила, не допушта тако интензивну вентилацију, као што је то случај код цедила ове врсте.

Стога дакле не постоји никакав разлог, да се за проширење напусти ова опробана конструкција и да се нека друга усвоји.

Због избора места за филтар било је озбиљних студија још за прво постројење, јер филтар у пројекту није био ни предвиђен већ је доцније морао да се пријода; као што је познато многобројним испитивањима из разних пробних бунара, није се показало гвожђе у толикој мери, да би се о њему морало водити рачуна и тако је према тим анализама изгледало да је ма какво чишћење воде од гвожђа излишно. Тако при извршењу осталих бунара појавило је се гвожђе у знатној количини, услед чега је било филрисање потребно.

Већ је се тада помишљало да би се уштедило двогубо издибање, да се не-пречишћена вода издигне на оближњи вис, тамо да се пречисти и одатле да се пусти да природним падом отиче у варош.

За овај начин била је та околност, што би се рад на издибању воде упростио, против њега било је пак више јаких разлога; најпре долази децентрализација рада са отежаном контролом и недовољним прегледом самога рада, па онда опасност, да ће вода, која већ садржи у себи гвожђа, на дужем путу кроз цеви оставити извесни део гвожђа, који би се сталожио и тиме пречник цеви смањио. На послетку долази као најтежа

околност та, што је висинским положајем басена за чисту воду одређена максимална брзина за цев, која одводи воду из чистог басена у варош, док се сада може да води рачуна о потрошњи воде изменом рада парне машине.

Сви ови разлози вреде и данас и нису се ни у колико изменили тако, да ће се, одговарајући потребама, и сада за проширење поставити филтар у непосредној близини same црпке.

Питање 6. тиче се конструкције бунара, која је веома важна због врло ситног песка, који преовлађује у Макишким доњим слојевима. У почетку извршени бунари били су снабдевени са филтарским корпама (Filterkörbe) магистрале (Смрекеровог), које су искључиво за врло ситан песак конструисане.

По овом систему налази се у спољној филтарској цеви, која је прорезана снабдевена, још једна цев (тако звана филтарска корпа) обешена — покретна, чија је горња спољна површина обмотана мрежом од жица у виду лесе исплетена (Tressengewebe).

Ова је мрежа пак тако израђена, да потпуно спречава пронирање ситног песка, услед тога опет постаје знатно смањење пресека за профил оне површине воде, која притиче у цев, услед тога пак постаје велики отпор при улазу воде у филтар; али се на тај начин смањује и брзина воде и избегава нагомилавање ситног песка у околини бунара. Овај песак може да заспе околину бунара и да потпуно спречи притицај воде у бунар.

За оцену колико ова конструкција вреди за тамошње прилике, служе најбоље резултати, који су постигнути за ово време у експлоатацији.

Све дотле, док су унутрашње филтарске корпе биле у употреби, бунари су функционисали задовољавајући; чим су се пак ове унутрашње филтарске корпе уклониле, моментано је издашност бунара била порасла, али одмах после кратког времена, као што сам то већ и у свом извештају од 1898. год. констатовао, тако је било подземље у околини бунара засуто и заптивено, да бунари скоро ни мало нису више дали воде.

Из овога без сумње следује, да је конструкција старих бунара за оваке случајеве потпуно исправно изабрана била и да је данас нисам у стању да вам место ове конструкције какву бољу или њој равну другу коју препоручим.

На питање 7. имао бих да напоменем, да у овом случају треба положити сву пажњу на израду генералног плана, док би се израда детаљног пројекта имала да сматра само као продужење генералног плана, према програму треба генерални пројекат да постави и јасно обележи целикупну начелну диспозицију за проширење водовода тако, да је намера пројектанта потпуноб јасна и одређена и да се пројекат може дати у израду; један тако обрађени генерални пројекат може са свим да послужи као основа за детаљни пројекат, а да се детаљно пројектовање управо сведе на израду грађевинских конструкција и грађевинског цртежа. На основу једног таквог генералног пројекта неће бити тешко Управи водовода односно комисији, да сама изради уз припомоћ подесно избраних помоћних снага детаљне пројекте и то у толико пре, што већ један читав низ конструктивних делова садањи водовод има, који ће и за

проширење моћи као углед да послужи. Детаљне цртеже треба радити у Београду већ и из тог разлога, што се детаљисање може вршити поступно према самом извођењу проширења.

Питање 8. је у овом облику тако опширно постављено, да би за његов одговор било потребно много података и посматрања, која изискују много времена.

У главноме се може рећи да су водоводна мрежа и резервоар у добром стању, пошто се нису никакве жалбе јављале у овом правцу.

Што се тиче спајања кућа са уличним цевима, која су извршена са поцинкованим цевима од кованог гвожђа, на њих је било доста повике и то стога, што је рђа местимице цеви сасвим прогризла.

Ја ћу на овом месту и на питање 11. да одговорим, које овај предмет додирује и да изнесем своје мишљење, да издржљивост поцинкованих цеви од кованог гвожђа у земљи, на сваки начин у многоме зависи од особине и састава земље. Али оловне цеви засићене сумпором нису у овом смислу безусловно сигурне, ма да оне имају већу моћ издржљивости против уплива киселина.

Према свом искуству на овом пољу ја бих Вама препоручио спајање да се изврши са цевима од кованог гвожђа, које би се у дрвене сандучиће положиле, па простор између цеви и дрвета испунити катраном или асфалтом.

На овај су се начин до сад извршена спајања кућа са уличним цевима и у најгорем земљишту показала издржљива.

Од саставних делова водовода долази на прво место постројење за хватање воде (бунари), затим црпка са филтером.

Постројење за добијање воде, које се састоји из једног низа бунара са два довода повезана и која дејствују по закону натеге, изгледа ми да се налазе у доста рђавом стању; многи су бунари у издашности воде знатно опали, а то је у главном услед неумесног руковања са њима, што је се уклонила унутрашња филтарска корпа а и јединствени покушаји, да се издашност бунара појача динамитским распрскањем, морају се као сасвим погрешна обележити и бојати се ваља да се бунари са којима се овако руковало, неће више моћи оправити и дакле да се за изгублjenе могу сматрати.

Исто тако постоји бојазан и за до воде — натеге да су и они више или мање затрпани песком, јер услед уклањања унутрашње филтарске корпе, ситан песак до спева лако у бунар, из бунара се затим пење у натегу и долази у главни бунар.

У колико су ове натеге засуте песком, мора се констатовати тачним посматрањем депресионе линије за разне количине воде, коју натеге издижу; изгледа пак да се песак може уклонити из цеви ма да је то са тешкоћама скопчано.

Машине и црпке првог постројења, у колико се то може једним разгледањем само да опази, налазе се у исправности. Одејствују машина и црпке не могу ништа да кажем, пошто ми за оцену истих нису били дијаграми при руци.

Филтар је према правом постројењу проширен, али ипак се одмах види, да се филтрисање не врши рационално у филtru, јер је вода на површини филтра још мутна, дакле има гвожђа у себи; дејство је цедила (Riesler-a) знатно ослабљено тиме, што је решетка, која воду изнал цедила треба да растури равно-

мерно, од честије је запушена тако, да само један део пресека површине цедила функционише у ствари.

Ја бих предложио, да се комаће ко-ксово узима у опште мало ситније, а одозгора прострти један слој ситног ко-кса, који би воду у цедилу што боље распоредио у колико то не могу решетке да отправљају.

Питања 9. и 10. која се тичу експлоатације и измена, ако би их било да се предложе, морају се уједно претрести, пошто стоје у вези.

Да бих добио једну слику садање експлоатације, потрудио сам се најпре саму експлоатацију а затим и коштање исте мало ближе да испитам; начин завођења по књигама отежао ми је међутим испитивање у овом правцу знатно и ја бих најпре о тој тачки хтео да проговорим коју, јер само на основу правилног књиговодства може се имати јасан преглед о експлоатационим приликама; за оцену експлоатационих прилика не може се расчитати са вероватним приходима и расходима, који се по разним буџетима стављају, већ за то може да буде само стварни обрачун меродаван.

Пошто обрачун за 1903. год. још није изведен, то ћу ја да узмем за основу онај од 1902.; обрачун за 1902. у главне цифре скупљен, јесте овај:

Примање

Таксе за воду дин.	177.533,80
Вишак потр.	33.478,65
Кирија за водомер	13.949,90
Од дуга наплаћено	60.919,70
Разно	3.353,95
	дин. 289.236,00

Издавање

Персонал	дин. 45.000
Угља, дрво, ко-кс за цедила, пренос	53.000
Материјал за ма-зање	4.400
Одржавање, материјала за спојеве кућа и т. д.	69.000 дин. 171.400,—

Овде имам да напоменем, да је у примање рачунато само стварно наплаћена такса за воду и за вишак потрошње, а никако нису узимате у рачун и оне суме, које имају још да се наплате за ову год.

Пошто није извесно, која ће сума од заосталог примања још да се наплати, то се не може из оваког начина књижења да добије права слика; правилније би било да се у обрачун стави сума, која има да се по рачуну плати за воду, па од ове суме онај део одбити који још није наплаћен.

Ова су примања у колико се дају наплатити заиста стварне позиције и морају се дакле и у обрачунау показати.

Код издавања имам најпре да напоменем, да су издаци на угља, дрво, ко-кс и транспорт (пренос) свега материјала у једну позицију стављени, што се никако не може допустити, јер услед тога човек није у стању да контролише стварну потрошњу угља, а то је врло важно за водовод.

Даље су издаци за материјал, наднице и т. д., што су за спајање кућа са уличним цевима учињени, стављени на терет експлоатације, а то не сме да буде, већ има да се стави на рачун проширења, пошто су за ове издатке у ствари нови објекти створени.

Из оваког обрачуна се не види стање

материјала однос. примање и издавање истога, исто тако се одатле не види колико се троши на радионице.

Како је потребно по овим начелима, да се књиговодство врши, види се најбоље из ових примера.

Целокупна количина воде, која је у години 1902. исцрпљена, износи према подацима Управе водовода 999.000 куб. мет.; ако се од тога одбие уобичајених 10% за губитак воде и т. д., дакле 100.000 остају 899.000 куб. мет.

Према подацима тамошње Управе водовода стаје просечно један кубни метар воде 32 паре; из тога излази, да би за поменуту количину воде имало да се пријми дин. 287.680.

У ствари су према обрачунима, који се налазе примљени за таксу на воду и за вишак потрошње воде укупно динара 211.012,45; тако се показује један дефицит према горњој суми од динара 76.667,55.

Наравно овде треба имати на уму, да се из обрачуна не види, колика је сума што се налази на дугу од воде; кад би то био случај онда би се одмах дало лако видети, колики је стварни губитак и према томе какве мере треба предузети.

Даље треба имати у виду и то, да највећи део примања — окружло динара 177.000, долази од такса на воду и да је сумњиво, да ли су дотична лица заиста толико воде потрошила, кад прилично високој минималној такси одговара.

Ово је само тако могуће расветлити, ако се најтачнијом контролом помоћу водомера докаже колико је у ствари воде потрошено.

Исто тако стоји и са потрошњом угља.

Ако с обзиром на целокупну количину воде, која је исцрпљена у 1902. год., прачувам целокупно количину угља потрошена у тој години, поред претпоставке, да се доста губило у пари и т. д., долазим до суме од окружло динара 39.000; међутим у обрачуна пак, свакојако са осталим позицијама укупно, фунгира сума од 53.000 динара.

И овде се може доћи до једне јасне слике ако се књиговодство врши као што треба.

Даље, не могу а да не напоменем, да изгледа да је позиција на персонал, с погледом на мали обим експлоатације, врло велика, али и овде није могуће доћи до тачних података због оваког начина у књиговодству.

У овом правцу је потребно да се не само административни већ и експлоатациони трошкови среде према платама и надницама и то би ја предложио, да се трошкови овако групишу:

- а) за администрацију,
- б) за црпку и филтар,
- в) за одржавање и обнављање,
- г) за контролисање.

За једну срећену експлоатацију даље је услов, да се у опште толико воде испре, колико се и потроши.

Водовод београдски пак ради већ од више времена без електричног механизма за показивање стања воде у главном резервоару, те се дешава да је главни резервоар пун и да прелива и тиме се вода бескорисно растура.

Исто тако би' препоручио, да се за општинске зграде потрошња воде контролише водомерима да би се и овде спречило расипање.

У осталом показује експлоатација водовода београдског врло повољне резултате, потрошња воде је из године у годину непрекидно расла и данас се може сматрати, да је права варош у главном спојена са водоводом.

Средња потрошња воде на дан и главу износи у години 1902 . . . 38,9 /
" " 1903 . . . 42,2 /

Међутим максимална потрошња воде у истим годинама била је 55,6 и 57,7 /

Однос између максималне потрошње воде и просечне износи

у години 1902 . . . 1,43 /

а у години 1903 . . . 1,37 /

при томе треба имати у виду и ту околност, што периода максималне потрошње сразмерно дуже траје, него што је то случај при нашој клими, где се максима само за врло кратко времена јављају.

Могу се дакле прилике београдског водовода сматрати за сасвим нормалне и надати је се да ће се водовод поред рационалне експлоатације и финансијски повољно развити и бити у стању, да ће не само исплатити интерес и уложени капитал, већ да ће и знатне приходе до нети општинској каси.

24. јануара 1904. год.

6. фебруара С најбољом препоруком и т. д.
Смрекер с. р.

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

8. Јуна 1904. год.

УТОРАК

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Гавинић; од одборника били су: г. г. д. Л. Симић, Илија С. Илић, Ж. Бугарчић, Мих. Милићевић, Р. Ј. Јовановић, Трајко Стојковић, Тодор Ђурић, И. Триковић, Мих. Лазаревић, А. С. Јовановић, Мил. Рувидић, В. Н. Вуловић, Др. М. В. Смиљанић, С. Ј. Костантиновић, Р. Драговић, М. Петронијевић, Тодор Пејчић, Урош Благојевић, П. Т. Милић, Милан Марковић, Н. Крстић, Стеван Максимовић, Др. М. Т. Леко, Милан С. Мостић, Н. И. Стаменковић, Др. Едуард Михел, Марко Петровић, М. Трифковић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

(Свршетак)

XVII.

По прочитању реферата књиговодства АБр. 5312, одбор је решио:

Да се интерес на суму коју општина дугује фонду пок. Љ. Радивојевића, којим рукује Министарство Просвете и Црквених послова, исплати за ову годину Министарству на терет буџетске партије расхода на непредвиђене потребе.

XVIII.

По прочитању предлога одборника г. г. Живана Бугарчића, Мих. Милићевића, Антонија С. Јовановића, Николе Стаменковића, Илије Илића, Милорада Рувидића, Ивана Триковића, Раденка Драговића и Саве Костантиновића АБр. 5845, о ракијским трошаринским магацинима, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се рак ски трошарински магацини са досадашњег места на тркалишту не премештају, већ да остану и даље на истом месту, с тим, да се догради потребан број магацина и стари оправе, и да се преградом од остале пијаце на тркалишту одвоје, тако, да има само један улаз и излаз у исте.

Издатак на извршење овога да падне на терет дотичне позиције расхода буџета III.

XIX.

По прочитању акта ракијских и винарских трговца АБр. 3483 и 3576, — одбор је решио:

Да се овај предмет упути на мишљење одборској секцији за трошарину, с тим, да при давању овог мишљења присуствује седница секције као чланисте и одборник г. Тодор Пејчић, па по том са мишљењем секције изнесе одбору на решење.

XX.

На предлог председника општине, — одбор је решио:

Да члан одборске акције за трошарину поред раније изабраних одборника буде и одборник г. Тодор Ђурић.

XXI.

На молбу грађана Савинца, — одбор је решио:

Да се у улицама ван варошког реона у колико је могуће постави потребан број јавних чесама са водом из старог водовода и потребан број старих општинских фењера за осветљење истих петролеумом.

XXII.

На предлог општинског суда, — одбор је решио:

Да се свима сопственицима имања ван реона, чија су имања била везана са општинским водоводом, па им је услед оскудице у води вода одузета, понова дада вода под истим условима под којима су је и раније имали.

XXIII.

По прочитању акта Стевана Луковића, ћенерала у пензији АБр. 5413., као и мишљења одборске секције за грађевинско одељење по истом предмету, — одбор је решио:

Да се од имања г. Стевана Луковића, ћенерала експроприше и ресто 542,78 m² по ценама од 18 дин. по m², што свега износи за 542,78 m² 9770.04 дин.

У накнаду за ово експроприсано му имање, да се уступи г. Луковићу плац општински у Страхињића Бана улици до његовог имања у величини 573,97 и плац општински у Добрачиној улици у величини 576,07 m² рачунајући по 12 дин. од m², што свега износи за оба ова плаца 13.800,48. Према овоме г. Луковић има да доплати општини 4030,44 дин. Сем тога да г. Луковић накнади општини сву кирију коју до дана приноса ових земаља од дана када му је раније уступљено општ. имање, буде прикупљено од зграде на имању које је раније општини уступио за регулацију.

XXIV.

По прочитању акта Арсе Илића, царинског ревизора АБр. 5416 због експропријације, као и мишљења одборске секције за грађевинско одељење по истом предмету, — одбор је решио:

Да се г. Арсе Илићу, царинском ревизору, може дозволити зидање куће на његовом имању на углу Његушеве, Кочине и Баба-Вишњине улице, ако дада писмену обавезу општини, да неће тражити никакву накнаду од општине у случају да му се подигнута зграда услед регулације мора рушити, и да ту изјаву код надлежног суда интабулише.